

קיבוץ מעגן, א' אב ה'תשע"ו | 5.08.2016 | גליון 3

גליון חג המשק

דבר המערכת | תום ברכר

ומשחקים בהנאה, הדאגה לבריאות, בטיחות ורווחת הילדים, הכלב שעל אף שמטריד מהווה גם לעיתים חברה נעימה. זה קורה בין שכנים בכל מקום בעולם וזה מה שמייצר באופן הבסיסי ביותר חיבור וקהילה. לא צריך לאהוב את כולם וגם לא לשנוא את כולם, אפשר פשוט לחיות בשכנות ולהבין שכל אחד שבא בטוב מוסיף לטוב הכללי.

יש קושי ותמיד יהיה קושי בקהילה. לא תמיד התקשורת בין אנשים עובדת וגם אם דברים נעשים לחלוטין שלא בזדון ואפילו מתוך כוונה טובה הם עלולים איכשהו להצית אש. ככה זה. אבל, אפשר לעבוד על זה ולראות גם בקצרה בתקשורת כהזדמנות לדיאלוג.

העלון שלנו ממשיך לקבל תגובות חיוביות. אנחנו ממשיכים להזמין אתכם להשתתף בכתיבה.

קיבוץ מתחדש זה עניין מורכב. מדובר בקבוצת אנשים שגרים באותו היישוב (רובם, אבל לא כולם, שותפים בעסקים של הקיבוץ) ומנסים לנהל את ענייני היישוב בצורה דמוקרטית. כבר אין ממש אידאולוגיה ברורה שעליה מתבססת ההתנהלות וגם התקנון משתנה לעיתים קרובות ולפי צו השעה. יש מנהלת האגש"ח, הנהלת קהילה, הנהלת עסק, הנהלת חינוך, אסיפה, יושב ראש, גזבר, מרכז משק, ומנהלת קהילה... עכשיו תוסיפו לכל זה מרכיב שלעיתים לא זוכה להתייחסות - מגוון תרבויות וזהויות שלעיתים טומן בחובו ססעים עמוקים, ומה קיבלנו?

למזלנו הרב כולנו בני ובנות אדם. גם אם אנחנו מדברים בשפות שונות ומחזיקים באמונות שונות יש משהו שמחבר ומחזיק אותנו ביחד (במידה זו או אחרת) סביב מדורת השבט המעגנית. יש מה שגורם ללכידות חברתית על אף כל הקשיים. פועל פה כור היתוך, קטן ומתון בעוצמתו ביחס לקיבוצים אחרים, שמייצר זהות ייחודית לקיבוץ מעגן. לשמחתנו כור היתוך הזה בדרך כלל לא מאלץ אנשים לוותר על מי שהם. הוא דווקא מאפשר לחבר הוותיק, בן דור המייסדים להרגיש שותף של השכן שנקלט זה עתה וכל חייו גדל בטבריה, בחולון או בכרמיאל.

המיני כור היתוך הזה מתבסס כנראה על הדבר הכי פשוט שיש שהוא החוויה האנושית. שיחת החולין על גיזום הדשא, ילדים מתרוצצים

המעוניינים לכתוב ולתרום מזמנם לגיליון הבא,
מוזמנים לפנות אלינו פנים אל פנים
או במייל: alonmaagan@gmail.com

עורכי העלון - תום ברכר וגיא שוקרני
עריכה לשונית - עפרה ביכלר
גרפיקה - זיוית דרורי

מה קורה בקיבוץ?

”בלילות הקיץ החמים שום דבר אינו קורה...”

תרבות מעגן - חנה אסתרי

שיתקיים ביום שישי 29.7.19. יש ניסיון חדש לתת דגש מיוחד לחג המשק עם אזכורם של הבנים שמסיימים לימודים. הצוות עבד ועובד עדיין על ההפקה, ואני מקווה ומייחלת שהערב יהיה מיוחד, מהנה ומרגש, ומאמינה שיש לנו עבר עם שורשים עמוקים, שמייצבים את ההווה ומפריחים את העתיד. חברי הצוות: עלי קדם, שלמה בז'ה, רני וולפרט, יואב בן יעקב, אבישג ערב, עמיר סמית, גיא שוקרני, ועידו אליהו.

ובהמשך: אירוע סגירת הקיץ המסורתי של חליקות וסבון. מארגנת יעל סמית, בתפריט: גלידות של לג'נדה וקרפ שוקולד. תרשמו את התאריך: יום שישי 26.8.16.

מאחלת לכולנו קיץ נעים וקריר, ובעיקר הרבה הנאה ושמחה בהמשך.

במעגן, קורה גם קורה. את הקיץ קידמנו בערב משירי דני סנדרסון, עליו ניצחו חברי להקת "הרכב מקומי" שכלל את בז'ה, יואב, נתי ועומר. משחק הכדורגל שהיה באותו ערב, לא הפריע להמונים מלהגיע. ואכן אולם בית הצנחן היה גדוש מפה לפה, גברים נשים וטף! התפריט כלל: פיצוחים, בירה קרה ואווירה חמה. לכול מארגני הערב, תודה רבה על הערב הקסום: בז'ה, יואב, נתי, עומר, נימרוד זיוית, אבישג, מורן. היה מדהים!! מחכים לעוד.

בהמשך ארז הסיון דאג לחבר'ה עם הקרנות של משחקי כדורגל יורו 2016, תודה ארז על היוזמה הברוכה. וכאן המקום להזכיר למי שיש רעיון או הצעה לארגון ערב כזה או אחר יתקבל בברכה. לאחר מכול החגים שעברו עלינו לטובה בחודשים הקודמים, התארגן צוות גדול בהכנות הקדחתניות לחג המשק בסימן עבר הווה ועתיד,

לידיה שלם וחדר האוכל במעגן | מורן שוקרני

החברים עצמם.

היות שקיבוץ מעגן הוקם הישר אל תוך משטר הצנע אשר הונהג בישראל באותה עת (-1949) נאלצו עובדות ועובדי המטבח להכין ולהגיש אוכל בסיסי ביותר, לאלתר מנות יש מאין וכל אותה העת להיות קשובים לבקשות החברים ולהנעים את זמנם במבנה הצנוע, ככל הניתן. סגנון הבישול - אוכל הונגרי. לידיה מספרת כי לא זכור לה שלמדה לבשל בבית אמה. בהיכנסה למטבח "נזרקה למים" ולמדה לבשל בעצמה, מובלת על ידי חושיה בלבד: "בבישול אפשר לפנטז ולעשות דברים, לעשות טעויות ולפעמים יוצאים דברים טובים. הייתי טובה גם במחזור אוכל. לא מסוגלת לזרוק. הייתי ממחזרת ולא היו מרגישים".

בתי החברים תוכננו מלכתחילה כך שלא יכילו מטבח כלל או מטבח מאוד קטן מתוך אמונה כי הוא אינו נחוץ בבתי. החבר לא נועד לבשל בביתו ולאכול בפרטיות ביתו אלא לאכול עם יתר החברים בחדר האוכל, כך שהארוחות העיקריות בושלו ונסעדו בצוותא.

הנוהג לאכול יחד נקבע בגלל סיבות שונות: אידיאולוגיה קהילתית, יעילות כלכלית וחיסכון. ניתן להתווכח אם חדר האוכל הוא תוצר של כורח בתנאים קשים והאידיאולוגיה הגיעה מאוחר יותר ו'התלבשה' על הרעיון הפרקטי.

לעיתים, בזמן ארוחת הערב, אספו ההורים את

עם עלייתם על אדמת מעגן, החל גרעין המתיישבים בהקמת בתי היישוב והמוסדות המרכיבים אותו, כגון: מזכירות, מחסן בגדים ומכבסה, מוסדות חינוך וגם - חדר אוכל.

ברוב הקיבוצים חדרי האוכל הוקמו במבנים ארעיים כגון צריף, מבנה נטוש או אוהל גדול ובהם תנאי הסניטריה היו ירודים, ציוד המטבח היה דל ומאולתר ותנאי התחזוקה היו מינימאליים. כמובן שהאוכל אשר הוגש היה בסיסי ביותר.

במקרה של קיבוץ מעגן, מבנה חדר האוכל הראשון היה אולם ריק שהושאר עוד מימי המנדט הבריטי וכעת נעשה בו שימוש משני.

הראיון הבא התקיים עם לידיה שלם אשר נכנסה לעבוד במטבח חדר האוכל עם הקמתו. לידיה, ילידת רומניה, היא מנרדפי הנאצים: "היות והיינו במצב הזה ידענו מה זה רעב. ליהודים לא מכרו לחם ומזון. לכן תמיד הקפדתי כשחותכים ירקות להוציא את כל הירק. תפוחי אדמה שהיו מקלפים קליפה עבה עם סכין זה מאוד כאב לי. לא נתתי שיזרקו. מאוד הקפדתי על זה במטבח".

"איזו (העגלון) היה מביא את החלב מהרפת בתוך כדים מאוד כבדים מברזל. היינו מרתיחים אותו, שהרי לא היה חלב מפוסטר, מרימים ושמים בתוך הבריכה כדי לקרר את החלב. היה לנו במטבח מכשיר שנקרא ספרטור - מפריד. שופכים לתוכו את החלב, בצד אחד יצאה שמנת ומצד שני חלב רזה מאוד. את השמנת אפשר היה לחתוך עם הסכין!"

בשנותיו הראשונות של חדר האוכל תפקידו המרכזי היה לשמש כמקום אליו מגיעים חברי הקיבוץ 3 פעמים ביום על מנת לאכול 3 ארוחות: בוקר, צהריים וערב. רוב החברים עבדו בעבודות כפיים ושמרו את המפגשים החברתיים לשעות המאוחרות יותר. בשלבים אלו, לפחות עד סוף שנות ה-70, ילדי הקיבוץ במערכות החינוך השונות 'בילו' את מירב שעות היום במערכות החינוך השונות ושם גם אכלו את ארוחותיהם, כך שקהל היעד העיקרי ובעצם היחידי של חדר האוכל, היו

לחברים ואפילו הייתה תקופה שהכנסנו דברי חזיר למטבח."

חדר האוכל החדש היווה מקום מפגש חברתי לילדים, רווקים-רווקות, הורים, מבוגרים וזקנים. "הרבה מהחברים המבוגרים מאוד בודדים. המפגש בחדר האוכל היווה עבורם מקום מפגש. מבוגרים עלו לאכול, הילדים שיחקו למטה, לא היה מאורר ומזגן בבית. אחרי הצהריים לקחנו את הילדים וישבנו על הדשא הגדול. כל אחר הצהריים כל החברים והילדים ישבו על הדשא עם הילדים, הילדים הלכו לבית הילדים לאכול בשבע והחברים הלכו לחדר האוכל".

אני זוכרת היטב את הימים האלה. ארוחת ליל שישי בחדר האוכל בקיבוץ הייתה אירוע חגיגי ביותר. לבשנו את מיטב מחלצותינו וברוב טקסיות עלינו במדרגות המובילות אל אולם האכילה תוך ידיעה ברורה כי ברגע שנגיע למעלה ינעצו בנו מבטי יתר החברים הישובים כבר לשולחנות. זה היה מרגש והפך את הארוחה לאירוע חברתי בו ניתנת הזדמנות לדיאלוגים משותפים, למשחקי חיזור, לתחושה של משפחה אחת גדולה שותפת גורל ומאוחדת.

ההפרטה הולידה מבנה חברתי חדש. פתאום חברים נדרשים לשלם על מנת האוכל שלהם. לא עוד חלוקת אוכל ומצרכים לכל דורש בחינם. חברי הקיבוץ מתחילים לבחון את התנהלותם בעין כלכלית ומתחיל תהליך של הרחבת מטבחים בבתיים על מנת להתחיל לבשל כל משפחה לביתה.

תפקידו של חדר האוכל מתחיל להצטמצם מכאן והלאה ולאט לאט מוגדר כמקום מפגש בחגים בלבד. הדיאלוגים מצטמצמים לאספות בלבד בהן הנושאים מוגדרים מראש. הבעת קירבה וחיבה בין חברי קהילת מעגן מצטמצמת לכדי שיחות מדרכה'.

ילדיהם מבתי הילדים על מנת לאכול ארוחת ערב משפחתית משותפת (היחידה ביום) בטרם יוחזרו הילדים ללון בבתי הילדים תחת השגחת שומר או שומרת, תפקיד אשר הונהג בתורנות.

חדר האוכל במעגן פעל במתכונת זו כ-30 שנה, עד אשר עבר למבנה המונומנטלי העומד על תילו גם כיום. בשנת 1978 החלה בניית חדר האוכל והמטבח החדש בקיבוץ.

ב-20 השנים הללו שבין 1959 לבין 1979 וגם לאחר מכן, הפך המבנה ללב הפועם ולמרכז החיים בקיבוץ מעגן בדיוק כשם שחדרי האוכל בכל הקיבוצים היו לסימן ההיכר הבולט שלהם.

"לא הכל היה מתוכנן כמו שצריך, מי שתכנן וטיפל לא ידע מה הם צרכי המטבח. הרבה דברים היו חסרים והיה צריך לשנות. אבל היה מרחב, היה איפה לעבוד. חדר אוכל נורמלי, האוכל השתפר". המבנה הוקם במרכז, חלונותיו משקיפים לכנרת וכל מהותו תוכננה להוות מקום התנסות מרכזי לחברים. לפתחו תוכננה רחבה מרכזית מוקפת ספסלי אבן, בסביבתו מדשאות גדולות והריצוף המקיף אותו מיוחד מכל ריצוף אחר בקיבוץ. בחדר-האוכל התקיימו האסיפות, נחוגו החגים והתכנסו החברים לאורך שעות היום כל יום.

בשנת 1979 הקיבוץ מנה כ-300 חברים. ככל שעוברת השנים גדל מגוון עדות המוצא וכך גם משתנה חך הסועדים.

"לא בישלנו בסגנון מזרחי או הונגרי. בעיקר בלט ושלט האוכל ההונגרי כי זה מה שידענו, אבל בישלנו גם דברים אחרים שהיו מקובלים בכל מקום, כמו כרוב ממולא, פלפל ממולא, עופות אפויים, עופות מטוגנים בפירורי לחם, פרוסות בשר ברוטב. אחר כך הגיעה התקופה של המזון המוכן. השינוי היה מהותי. לדוגמא, עד אז קיבלנו עופות מן הלול והיינו צריכות לדעת לנקות, עניין שגזל זמן רב. פתאום התחלנו לקבל עופות נקיים בקרטונים, שניצלים מוכנים והרבה מוצרים שלא היו קיימים כמו בצקים, בשרים, ירקות קפואים. לא הייתה מודעות לכל נושא הבריאות ואף להיפך - החברים רצו כמה שיותר מטוגן, כמה שיותר שמן. המודעות התחילה רק בשנים האחרונות. גם לקראת סוף ימיו של חדר האוכל לא נדרשנו לבישול בריא"

הפרדה של בשר או חלב? "לא הייתה ולא הפריע

איפה הם היום? | גיא שוקרני

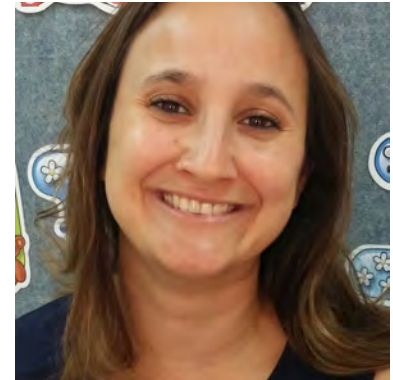
שחר סמית

למדתי קולנוע במכללת כנרת. לאחר מכן, עברתי לת"א, עבדתי קצת בתחום ההפקות ובניהול של בית קפה וקונדיטוריה. בשנה האחרונה מתגוררת ועובדת בכפר נטר, עובדת כמנהלת תפעול באריזה והפצת ירקות. מתגעגעת בעיקר למשפחה ולחברים-לבית ולחגים בקיבוץ.

מירב חזות

מתגוררת ברמת גן, עובדת כסייעת רפואית בגן, חיה בזוגיות עם דורי ומגדלים באהבה את אורי ומיקה בנות שנתיים וחצי. מתגעגעת למשפחה ולחברים, למרחבים ולהווי של הקיבוץ...

רז לזר

אז אחרי כמה שנים של לימודים לתואר ראשון בהפרעות בתקשורת במרכז, היום אני גרה עם צפריר בן זוגי ברמת השופט ועובדת כקלינאית תקשורת בגן לחינוך מיוחד בחדרה. מתגעגעת לקרבה למשפחה והחברים ולספונטניות שזה מאפשר, מתגעגעת לנוף, לים, למרחבים ולחורף הקל של העמק.

מתכון סופלה | אלה קליין

הוראות הכנה

להמיס את השוקולד עם החמאה בקערה להקציף את הביצים, חלמונים וסוכר במערבל ידני בקערה נפרדת לצקת את תערובת הביצים לאט לאט לתערובת השוקולד, תוך כדי הקצפה לנפות את הקמח מעל לתערובת ולקפל בעדינות לצקת לתבניות אישיות משומנות

לאפות 10 דקות בחום של 180 מעלות, עד שנוצרת קליפה רכה מעל, אך התוכן עדיין רך

מצרכים

כמות ל 7-8 יחידות
50 גרם שוקולד מריר
150 גרם חמאה
2 ביצים
2 חלמונים
4.5 כפיות סוכר
2.5 כפות קמח מנופה

ראיון עם לילי ואילן קדם | דניאל קדם

שלחנו את דניאל קדם לראיין את הוריה, אילן ולילי, אילן בן למשפחת קדם, אחת המשפחות המייסדות ומשורשי הקיבוץ, מתפקד כגזבר הקיבוץ שנים רבות, בנוסף לתפקידו כסמנכ"ל פיתוח ותפעול בצמח מפעלים. לילי, במקור מקרית שמונה, הצטרפה אליו לקיבוץ ועובדת כיום כמרכזת החוג ללימודי ארץ ישראל במכללת כנרת, שם היא ה"אמא" של הסטודנטים...

בשל אילוצי הזמן והעיסוקים הרבים של ההורים ושל דניאל עצמה, היה להם קשה להיפגש לראיון... אבל בכל זאת, לא ויתרנו ודניאל קיימה את הראיון הבא.

ש. איך הכרתם?

אילן - הכרנו בשנת 89' דרך יעקב שרון הבן של ליו גוטמן. לילי עבדה במנפטה ליד קרית שמונה ויעקב עבד איתה שם בריסוסים. הוא דיבר איתי ומסר לי את הטלפון שלה.. נסעתי אליה לקרית שמונה, שם נפגשנו בבית קפה והשאר היסטוריה...

ש. מה אהבתם בקיבוץ בעבר?

אילן - בקיבוץ בעבר אהבתי לעבוד עם החבר'ה, הייתה אוירה טובה תמיד בין כולם, נהנינו לעבוד יחד, גם אם זה היה אומר לקום מוקדם בבוקר והמתנדבות בהחלט תרמו למוטיבציה...

ש. היו דברים שפחות אהבתם?

אילן - בקיבוץ של פעם פחות התחברתי ללינה המשותפת. היה לנו קשה להיפרד מההורים בערב ולהתעורר לפעמים בלילה ולמצוא שומר או שומרת שלא מוכרים לי.

ש. מה אתם חושבים על הקיבוץ היום?

אילן - בקיבוץ של היום אני מאוד אוהב את החגים בקיבוץ, השותפות עם החברים שהמשיכו איתי את הדרך וגם היום אני יודע שמדובר בחברות על בסיס אמיתי כשלצד הקיבוץ המתחדש אנחנו לא שוכחים ולא זונחים גם את הבסיס ואת הערכות ההדדית של פעם.

מפי ילדי הגן

טומי רובינשטיין
הקיבוץ יפה ונחמד, אני אוהב
מאוד מאוד את הקיבוץ. אני
אשמור עליו טוב טוב.

גאיה בכור
מזל טוב לקיבוץ מעגן! שיהיה
לו שמח.

גילי וייסברון
שיהיה לקיבוץ כייף. אני אוהבת
אותו בהמון אהבה, אני מאחלת לו
המון כייף ושיהיה שמח!

אביה גרינוולד
שיהיה לו כייף ושיכינו עוד מגרש
(משחקים) בקיבוץ מעגן.

שאלנו את
ילדי גן יקינטון
מה הם מאחלים
לקיבוץ מעגן
לכבוד
יום הולדתו ה-67.
לפניכם התשובות:

גל שער
שיהיה לקיבוץ תמיד שמח.
כולם אוהבים את הקיבוץ, גם
אני מאוד אוהבת אותו, ממש!

יונתן רגב
מזל טוב לקיבוץ, אני אוהב אותו
מאוד מאוד, אני אעזור לו להיות
קיבוץ יפה ונקי כי אני אוהב אותו.

עמרי פרץ
שיהיה לו מזל טוב!

עומר שוקרני
אני מאחלת שיהיה לקיבוץ הרבה
ימי הולדת ושימשיך להיות לנו
כיף לחיות בו

אנה סקוריק
אני אוהבת את הקיבוץ.

שילת סימוני
שיהיה לו כייף ושיהיה לו שמח.

ירדן גבאי
שיהיו לקיבוץ מגרשי משחקים
חדשים גדולים ויפים ושיהיה לו
שמח.

תהל זקן
מזל טוב ושיהיה לו שמח.

ליאל זקן
אני אוהבת את הקיבוץ, אני אבוא
ליום ההולדת שלו ושיהיה לו
כיף.

רותם איבגי
שיהיה לקיבוץ מעגן כיף,
ושיהיה לכולם שמח ומזל טוב.
אוהבת רותם.

נעמה שוקרני
אני מאחלת שיהיה לקיבוץ הרבה
גשם ומים, כדי שהדשא ייצמח
והכנרת תתמלא

אורי ספיר
שתהיה לקיבוץ עוגה יפה ושיהיה
לו לב שמח.

אורן גבאי
מזל טוב, שיהיה לו שמח
ושתהיה לו מסיבה יפה. אני
אוהבת את הקיבוץ היפה.

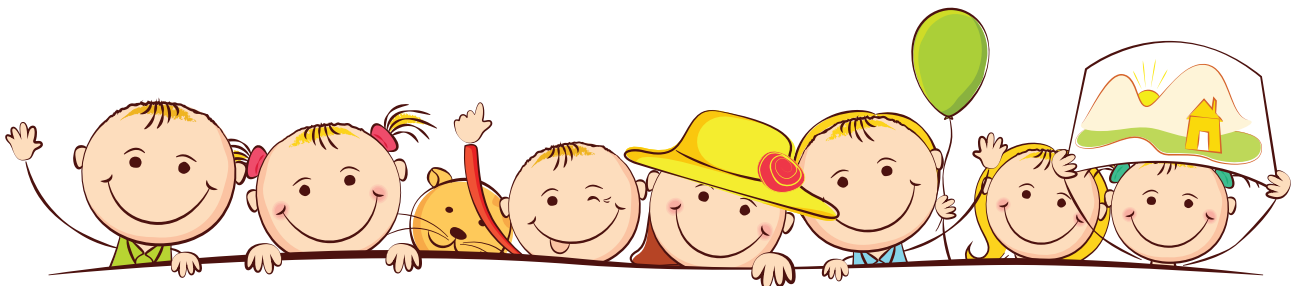
יובל ספיר
אני אוהב את הקיבוץ, אני
מאחל לקיבוץ שאף אחד לא
יעזוב אותו, שכולם ייהנו פה
בקיבוץ ושתמיד תמיד יהיה לנו
שמח.

רוני קליין
כיף לשחק במגרש המשחקים,
אני אוהבת את בית הצנחן
ולראות שקיעות בים. שתמיד
יהיה לקיבוץ שמח!

גומא גבאי
הקיבוץ יפה, אני אוהב את
הקיבוץ. אני אוהב לשחק בקיבוץ,
הוא מהמם, שתמיד יהיה לו
שמח, שתמיד יהיה לו כיף
בחגים על הדשא עם הבמה.

תודה להדס מור שראיינה את הילדים!

נפגשתי עם אמנון בן שושן לערוך ראיון על מסלול חייו מרתק ורב פעלים. אנחנו שכנים כבר כשש שנים, אבל רק כעת הכרתי את פועלו בקיבוץ בפרט ובארץ בכלל. יריעת העלון תקצר מלהכיל את כל סיפור חייו באופן מפורט, ואכן, לרגל יום הולדתו ה-90, אמנון אף כתב ספר על חייו אשר גם תורגם על ידו לצרפתית. הספר פותח צוהר לחייו של אמנון ותוך כדי את סיפור קיבוץ מעגן מהקמתו עד לשנים האחרונות.

הסירה לבסוף התגלתה על ידי הבריטים והובלה לחוף חיפה. המעפילים ניסו להתנגד, אך הבריטים היו תקיפים ואף הרגו את אחד המעפילים. המעפילים גורשו לקפריסין, כשהבריטים נאלצים לסחוב מעפיל מעפיל מהסירה.

בקפריסין חולקו המעפילים לקבוצות של משפחות ורווקים, ושוכנו באוהלים במהלך הקיץ. במשך שלושה חודשים אמנון לא יכל להודיע להוריו היכן הוא נמצא ומה מצבו, עד שהתאפשר לשלוח מכתבים דרך ישראל. אמנון אף עבר מתנועת "הפועל המזרחי" לתנועת "הבונים", אשר הייתה חילונית יותר. המצב בקפריסין לא היה טוב, המעפילים הערימו קשיים על הבריטים והבריטים על המעפילים, עד אשר הסוכנות היהודית שלחה שליחים שיעבירו קורסים שיעסיקו את המגורשים בזמן המתנה. שניים מהשליחים היו מרדכי (טאטא) קידר ומנחם (אוטי) דניב. טאטא ואוטי התוודעו לאמנון וארבעה חברים נוספים ודיברו איתם על הצטרפות לקיבוץ מעגן. חמשת החברים הביעו נכונות להצטרף לקיבוץ, וכשטאטא ואוטי חזרו לארץ הם העלו את ההצעה בפני חברי מעגן שישבו באותה תקופה בחצר כנרת, ממתנים לעלייה על השטח במעגן. החברים קיבלו את אמנון וחבריו לקיבוץ על סמך מילתם של טאטא ואוטי ולאחר כשנה בקפריסין, אמנון עלה עם ארבעת חבריו לארץ והם החלו לעבוד בקיבוץ, כאשר לבסוף, רק אמנון נשאר עד היום בקיבוץ.

אמנון החל לעבוד בגינת הירק של הקיבוץ בקטיף עגבניות, אך בשל עיוורון הצבעים שלו היה קוטר

אמנון בן 91 כיום, עובד יום יום בהנהלת החשבונות, עדיין מייעץ בעבודת הגזברות, בבדיקת הפנסיות ומשתתף בפגישות הנהלה בכפר הנופש, הלוואי על כולנו.

תחילת חייו בעיר גדור, עיירת חוף במרוקו, בן למשפחה מסורתית ענפה, עם תשעה אחים אשר כיום פזורים ברחבי העולם. אביו עסק במסחר, בעיקר מול אנגליה והגיע למעמד של קונסול כבוד של אנגליה בגדור. אמו אף היא לימדה אנגלית, כך שהחינוך עליו גדל היה בעל טעמים בריטים.

סבו של אמנון, אברהם יהושע, החליט לעזוב את מרוקו ולהגיע לישראל יחד עם שתיים מאחיותיו הלא נשואות של אמנון. לימים אחת האחיות הפכה לאימו של אב יהושע, אחד הסופרים הבכירים בישראל, עימו הוא בקשר עד היום.

דרכו של אמנון לארץ החלה כמורה בבי"ס אליאנס. במהלך העבודה השתתף במועדון של יהודים צעירים - הפועל המזרחי, והוא נבחר על ידי הארגון יחד עם 20 נשים וגברים ממרוקו לעבור הכשרה בבי"ס חקלאי בצרפת כהכנה לעליה לקיבוץ בישראל. הוריו לא ידעו שההכשרה היא לעלייה לארץ, הם לא הסכימו לעלייתו ורצו שיישאר עימם במרוקו.

אמנון נסע בכל זאת לצרפת וב-1946, לאחר תקופת ההכשרה בצרפת, החליטו להעלות את החברים בארגון בצורה לא חוקית לארץ. 600 איש הצטופפו על סירת דיג קטנה, כשהפלגה של חמישה ימים, ארכה כעשרים ואחד ימים, בהם העולים התחבאו מתחת לסיפון ועלו רק בלילות להתאוורר, זאת על מנת שלא יגלו אותם. אך

להמשיך לנסוע לכיוון מרפאה שהייתה בגשר, משם הגיע אמבולנס לקחת את אמנון לפוריה. מצבו של אמנון היה קשה והוא נלחם על חייו, הוא עבר ניתוחים אך מצבו הסתבך. אסתי אשתו, הזעיקה סיוע מביה"ח תל השומר, ואמנון נלקח לשם באופן בהול, שם טופל וחייו ניצלו כשהרופא הודיע שכל עיכוב היה מסתיים במותו של אמנון. לאחר כחודש של שיקום חזר לקיבוץ והמשיך בתפקידיו. עד היום יש לו כמזכרת את הכדור תקוע ליד הריאה... אך לפי הנמרצות שלו, לא ניתן להבחין בכך.

במשך השנים אמנון מילא עוד תפקידים מחוץ לקיבוץ. הוא היה מנהל המחלקה הארצית של "הנוער העובד והלומד" לשנתיים ומאוחר יותר גזר עולמי של תנועת "הבונים" גם כן לשנתיים.

אשתו אסתי ז"ל, היתה אמנית שציוריה מוצגים במקומות שונים בקיבוץ ובגלריה ליד מגרש החניה. הוא אב לדני שמתגורר באוסטרליה ולאייתי - פיזיותרפיסט והומיאופת בעל קליניקה שגר בתל אביב ויש לו 2 בנות, נכדות של אמנון.

עגבניות ירוקות... מהר מאוד העבירו אותו לטרקטור ולאחר זמן מה, אף נהג על הבולדוזר היחיד שהיה בכל הקיבוצים באיזור. לאחר כחצי שנה, ב-1948 החלה מלחמת העצמאות. אמנון גויס להגנה על האיזור, ובמשך שלושה ימים בדגניה היה חלק מהלוחמים שניסו לעצור את התקדמות הסורים עם הטנקים, עד שביום השלישי אחד החיילים הגיבורים תקף טנק באמצעות בקבוק מולוטוב והצליח להרוס אותו. טנק זה נמצא עד היום מול דגניה. לאחר זמן קצר אף נשלחה תגבורת לאיזור על ידי משה דיין והלוחמים הצליחו להגן על האיזור ולכבוש את כפר צמח.

אמנון מילא מגוון רב של תפקידים בקיבוץ ומחוצה לו, התחיל בחקלאות ובעבודה על הבולדוזר, היה מדריך לקבוצות חניכים ממרוקו, נסע לשליחות לאלז'יריה במהלך מלחמת העצמאות שלה על מנת לשכנע יהודים לעלות ארצה, כאשר במשך תקופה זו כמעט ולא היה לו קשר עם הבית (כאשר כבר היו לו שני ילדים). לאחר מכן נסע לשליחות "הבונים" של כשנה וחצי בפרויז יחד עם כל המשפחה.

אמנון חזר לארץ ונשלח ללימודים על מנת לקבל את תפקיד מרכז המשק, תפקיד אותו מילא במשך מספר תקופות. הוא שימש אף כגזר הקיבוץ כאשר לאחר כל תקופה היה מתחלף עם משה (מונדי) וייס בתפקידים. במסגרת תפקידים אלו ייסד את קרן הפנסיה לחברים, הקרן הראשונה בין קיבוצי האיזור. כמו כן היה אחד ממייסדי החניון והמנהל שלו. לאחר סיום באירופה, יחד עם חיים (מישו) סנש, דחף להזמנת קרואנים גדולים הכוללים מקלחות ושירותים ומשם, כחלק מהנהלת כפר הנופש, הוביל לפיתוחו של כפר הנופש.

בשנת 1968, במהלך נסיעה חזרה לקיבוץ מכיוון בית שאן, רכב בו נסע עם חברי קיבוץ נוספים ספג יריות ממארב של ארבעה מחבלים ירדנים, אחד הכדורים חדר את הרכב, רסיסים פגעו בגבו וכדור נעצר קרוב לריאותיו. החברים הצליחו

משכנתא, דמי היוון ומה שביניהם | נוגה בוטבול

משכנתא הינה הלוואה למטרת דיור, אשר ניתנת בדרך כלל לתקופות ארוכות טווח, כאשר הערובה להחזרתה היא שעבודו של הנכס בגינו נלקחת ההלוואה. במילים אחרות לווה המשכנתא מקבל הלוואה לרכישת הדירה ואותה דירה משמשת בטוחה להחזר ההלוואה.

מבחינה כלכלית המשכנתא מייצגת כמעט תמיד את ההלוואה הטובה ביותר שניתן להשיג הן מבחינת שיעור הריבית על ההלוואה והן מבחינת תקופת ההלוואה.

ברוב הבנקים שיעור המימון המקסימאלי 50%, 70%, או 75% מערך הנכס (נקבע על פי הוראות בנק ישראל), וזאת מהעובדה שהבנקים לוקחים רשת ביטחון למקרה שהלווה לא יוכל להחזיר את המשכנתא, והבנק יאלץ להעמיד את הנכס למכירה. במקרה זה אפילו אם הנכס יימכר בשווי של לפחות 70% - 75% משווי ביום לקיחת המשכנתא, הבנק יוכל לכסות את השקעתו מבלי להפסיד.

הבנקים גם מחייבים את הלווה בכיצוע ביטוח חיים, וזאת כדי שבמקרה של מוות, חברת הביטוח בה הוא מבוטח תוכל לפרוע **מדי חודש את מלוא יתרת ההלוואה לבנק.**

משכנתא ניתנת כנגד רישום שיעבוד על זכויות הלווה בנכס וזאת כאשר יש זהות בין בעל הנכס לבין הנכס אותו הוא רכש ובגינו מבקש לקבל משכנתא.

בחלופת האגודה אין זהות בין בעל הנכס מול רמ"י (הקיבוץ) לבין הלווה שנוטל את ההלוואה לצורך מימון רכישת/ בניית הנכס (החבר).

התבקשנו לבדוק האם בחלופת האגודה ניתן לקבל משכנתא בהתבסס על הסכם חכירת משנה מול הקיבוץ?

מבדיקה שעשיתי עם נציגי משכנתאות בבנק הפועלים ובבנק לאומי, התשובה עוד לא ברורה ב-100% אך כנראה שניתן יהיה לקבל הלוואה דומה למשכנתא (תנאים שונים ממשכנתא שהיה

מקבל מי שמחזיק בזכויות בנכס). הבנק עדיין לא ראה את הזכויות שיקבל החבר בעת שיוך. נכון להיום הבנק מאפשר הלוואות לדיור לחברי קיבוץ לפני השלמת הליך השיוך במינהל (כמו בקיבוצים הנמצאים בהליך של שיוך ישיר מול רמ"י 751 או 979 לדורותיה). במקרים בהם אין רישום במינהל תנאי ההלוואה יוגבלו בדרך כלל (סכומים, שיעורי מימון, ריבית, מטרה וכו') מכיוון שטיב הבטוחה נמוך.

לאחר שהבנק יברר את טיב הבטוחה המתקבלת, יוכל לקבל החלטה אילו משכנתאות להציע לחברים.

אחרי שביררנו את נושא המשכנתא והבנו כי לא ניתן יהיה לקבל משכנתא בתנאים הדומים למי שרכש בית ומחזיק בזכויות ישירות בנכס, עדיין אני חושבת כי חלופת האגודה היא חלופת השיוך המתאימה ביותר למעגן. בעיקר כאשר פנינו לקליטה וצמיחה של הישוב.

העלות לחבר בחלופת האגודה היא הזולה ביותר. היתרון העיקרי שיש לחלופה הוא שהיא מקבעת את מחיר כל המגרשים שיש לקיבוץ ביום החתימה על ההסכם מול רמ"י, בשונה מחלופה 751 בה נעשית שמאות חדשה למגרש בכל עסקה שנחתמת היום ותחתם גם בעתיד (שמאות מגרשים בגליל העליון שהייתה לפני כשנתיים 250 אש"ח עומדת היום על 350/500/600 אש"ח וכמו שנאמר- היד עוד נטויה...).

מאחר ואיננו יודעים מה יהיה שווי המגרשים שתקבע רמ"י, ביצענו השוואה בין חלופות השיוך לפי מחירי מגרש של 420 אש"ח ו-600 אש"ח: אני חושבת שהמחירים מדברים בעד עצמם....

600 אש"ח		420 אש"ח		שווי מגרש
1447	751	1447	751	חלופה
55,039	66,000-298,200	28,422	46,200-134,400	חברים ותיקים
61,670-108,880	298,200	43,169-70,335	134,400	חברים חדשים
82,285	250,723	47,117	114,990	מחיר מגרש ממוצע

"חבר וותיק" הוא חבר קיבוץ שהיה חבר ביום 30/11/2004

על הסחבת - מאמר דעה | גיא שוקרני

כשנתיים עברו מאז הועלה נושא בן ממשיך בקיבוץ מעגן לראשונה (זאת לפחות לידיעתי), הנושא עלה בזמנו תוך כדי תהליך הקליטה של שתי קבוצות בני המשק הראשונות ואיים לעצור את תהליך הקליטה כבר אז.

רוצה להעלות שאלה על הסחבת, על ההתנהלות המסורבלת החוזרת על עצמה שוב ושוב בכל צומת בו יש לקבל החלטות חשובות בקיבוץ. יש חשיבות לשיקול דעת, ישנה תועלת בבדיקה של כל האפשרויות ובהתייעצויות, אבל לכל החלטה, ובייחוד להחלטה זאת, אשר מעכבת בני משק ומותירה אותם בחוסר ודאות לגבי המשך דרכם בקיבוץ, חייב להיות תאריך יעד סופי. התדייניות נוספות ושינוי הצעות לא יכול להמשיך לעד, או עד שהעוסקים בדבר יגיעו למילוי רצונותיהם.

לדעתי, הקיבוץ בתור ארגון קהילתי לא יכול להמשיך להתקיים בתרבות ארגונית כזאת. הסחבת הזאת מובילה לתסכולים של כל המעורבים, כאשר חוסר ידיעה מוביל לחוסר אמון וניתוק. אני סמוך ובטוח שכלל הגורמים עושים כמיטב יכולתם, כאשר מטרתם היא למצוא פיתרון המספק את כולם, אך ישנן החלטות שצריכות להתקבל בישיבה אחת עד "שיצא עשן לבן" ועדיף מוקדם ככל הניתן.

בחודשים האחרונים, לפחות בחצי שנה האחרונה, מנהלת הקיבוץ החליטה כי נושא בן ממשיך (למה רק בנים?) יעלה שוב לדיון בעדיפות ראשונה, כשברקע יוקפא תהליך הקליטה של בני משק לבתים מבונים. אכן, נכון היה לעצור את התהליך על מנת לדון בנושא, היות ואם תמשיך הקליטה לא ייוותר על מה לדון, שכן לא יישארו בתים לדון עליהם.

הנושא רגיש מאוד, מכיל בתוכו את זכות החברים להעניק לילדיהם אפשרות לרכישת בית והמשך חיים בקיבוץ, ומצד שני משפיע על משפחות המוכנות להיקלט בקיבוץ, אך ידם אינה משגת לקניית בית בשכונה החדשה. ההצעות שהועלו עד היום מול האסיפה נשלחו לדיון מחדש, כאשר נראה ולאחר האסיפה האחרונה אנו קרבים להצעת החלטה סופית ולהצבעה בקלפי.

דעתי האישית בנושא והשפעת ההחלטה בו על הקהילה לא רלוונטית למאמר זה, במאמר זה אני

תגובתה של נגה:

אנו ערים לתחושותיהן של משפחות הנמצאות בתהליך הקליטה אך לנוכח חשיבות העניין ורגישותו אנו לא חושבים שנכון לקיים "ישיבה אחת עד שייצא עשן לבן". זהו נושא ציבורי מן המעלה הראשונה ולכן גיבוש הצעות שונות והבאתן בפני הציבור, קבלת משוב ותיקונים בהתאם הינם הדרך הנכונה לטפל בנושא חשוב זה, גם אם המשמעות היא התארכות התהליך. לא בכדי, שההצעה בנושא "בן ממשיך" שינתה את תצורתה במהלך השנים ועדיין לא גובשה באופן סופי.

למרות כל הקשיים, והתארכות ההליכים יש לזכור שבשלוש השנים האחרונות קלטנו 43 חברים חדשים מתוכם 34 בני קיבוץ.

זה רק עניין של זמן | שלמה בז'ה

קרה כשילד/ה כמעט נדרס/ה. אין פה חפים מפשע, כולנו אשמים אך יש מי שאחראי על וכלום לא קורה. מרגיז יותר אלה הורים שמסיעים את הילדים שלהם וזה כמעט קורה להם, כי הם שם בשעות העומס של הילדים. חבל שנחכה ונראה ולא נעשה כלום. לכם ההורים הצעירים אני מציע לעשות ומהר לפני שזה יקרה, ואז לא תוכלו לסלוח לעצמכם לעולם.

זה רק עניין של זמן. העסק הולך ונהיה מסוכן מיום ליום. זה יקרה, זה בטוח יקרה, זה כמעט קרה. משאיות, מכוניות, אופניים חשמליות, אופנועים ווספות ומה לא. זה רק עניין של זמן עד שזה יקרה. המחסומים קיימים והם מחוברים לחשמל. להשמיש אותם זה עניין די פשוט. זה רק עניין של זמן עד שזה יקרה, וזה כמעט

תגובתה של נגה:

נושא בטיחות בדרכים ידוע לנו ונמצא בטיפול. לאחרונה הושמה גדר ליד הגן, על מנת ליצור חיץ בין הגן לכביש.

בקרב תגיע חברה חיצונית לעשות מיפוי בנושא התעבורה בקיבוץ. בשלב ראשון העבודה תכלול מיפוי בכביש הראשי של הקיבוץ עד וכולל מבני החינוך והגנים. בשלב שני, מיפוי מלא של שטח הקיבוץ.

בהתאם למסקנות תגובת תכנית עבודה לטיפול בנושא זה.

אנו משתתפים באבלו הכבד של חברנו אפרים וכל המשפחה על מות האחות **מרים** ז"ל. שלא תדעו עוד צער!

אנו משתתפים באבלו הכבד של חברנו אורי קורן והמשפחה על מות הגיס **עמי** **אוחנה** ז"ל, בעלה של אילנה. שלא תדעו עוד צער!

ברכות ואיחולים

מזל טוב

לשירי וברק בבאי
וכל המשפחה
להולדת הבת רותם!

מזל טוב

לעידו ויהודית פורת
ולכל המשפחה
להולדת בנם יותם!

ברוכים הבאים למעגן:

הילה וכפיר ענבר

ו-4 ילדיהם: נבו, אבישג, נעמי ואודיה.
מאחלים לכם
השתלבות טובה ומהירה ביננו.

לרון ורעות לב,
ברק ושירי בבאי

ועידו ויהודית פורת

ברכות

על קבלתכם
לחברות.

נאחל הצלחה רבה

לנדב לוי

שמשתתף ומתחרה
באולימפיאדה
במשחקים
הפאראלימפיים בריו
בענף הבוצ'יה.

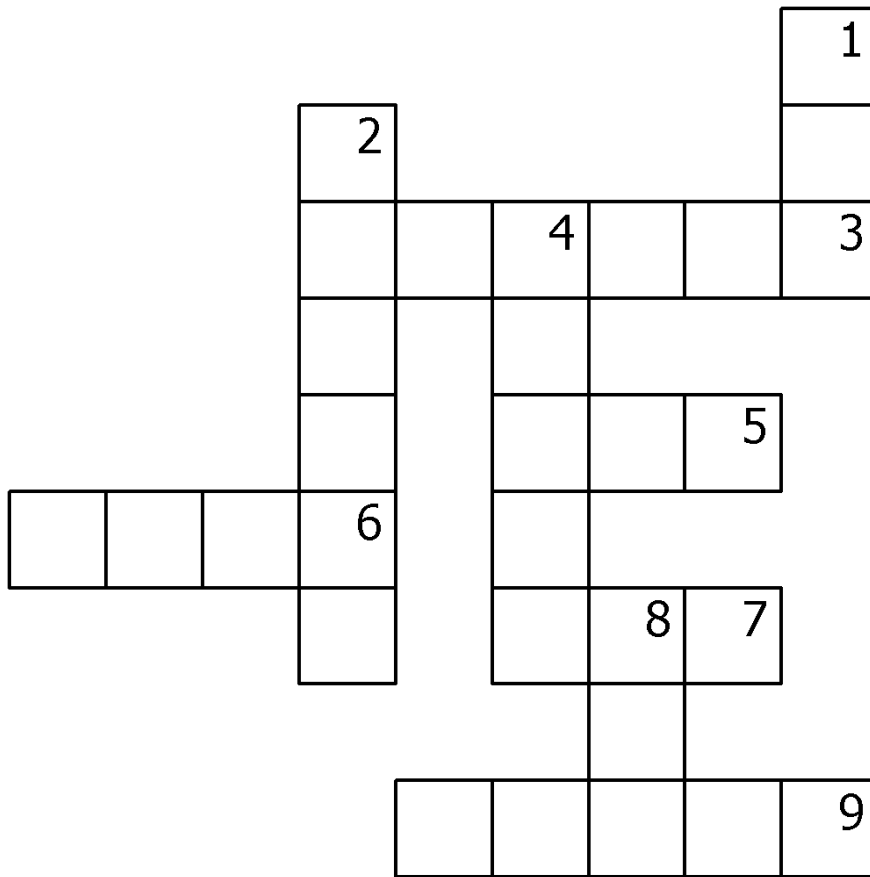
ברכות

לנאור יואש

עם סיום לימודיו
כמהנדס בניין.

בהצלחה!

מאוזן

- .5 מכתש וחבר קיבוץ (3)
- .6 משפחה בקיבוץ לה סייע סודני? (5)
- .8 ילד וחבר קיבוץ (5)
- .9 חבר המשפחה מסייע בקבלת משכנתא? (3)

מאונך

- .1 ראובן או יואב בקיבוץ? (4,2)
- .2 שמת את הרכב אצל חברת הקיבוץ? (5)
- .3 משפחה בקיבוץ לאריטראי? (3)
- .4 משפחה מבקיעה גול? (3)
- .7 בני מיאמי? (4)

למתקשים...

אתם מוזמנים לתפוס את כותב התשבץ על המדרכות ולסחוט ממנו תשובות...